

res quartū agnoscī pot. h̄z tamē etiā agnitiō aliquā plenitudinē ex pte cognoscētis: sic et ò gaudio dictus est. vñ t apls dic ad Col. p. Impleamini agnitiōe voluntatis eius in oī sapientia et intellectu spirituali.

### Ad quartum sic pro

cedit. Vides q̄. gaudiū sit virtus. Ut iū. n. triat virtuti. s̄ tristitia ponit vitū: vt p̄ de accidia et òuidia. ḡ etiā gaudiū debet poni virtus. P̄. Sic amor et spes sūt passiōes qdā quarū obm̄ ē bonū: ita et gaudiū. sed amor et spes ponit virtutes. ḡ et gaudiū d̄z p̄oī virtus. P̄. p̄cepta legis dāt ò actib̄ virtutū. s̄ p̄cipit nob̄ q̄ ò deo gaudeamus fm illud Phil. 4°. Haudete ī dño sp. ḡ gaudiū ē virtus. P̄. S̄ q̄ neq̄ ònuerat ī virtutes theologicas: neq̄ inter virtutes morales: neq̄ int̄ virtutes intellectuales: vt ex s̄ dictis patet. R̄. dicendū q̄ virtus sicut s̄ habitu est: est habitus quidam operatiuus. et ī fm p̄pam rōnē h̄z inclinatōne ad aliquē actū. ē aut cōtigens ex uno habitu plures actus eiusdē rōnis ordiſatos puenire: q̄ruz vnuſ seq̄ ex alio et q̄a posteriores act̄ n̄ pcedit ex h̄itu virtutis nisi p̄ actū p̄orē: idē ē q̄ vir̄ n̄ diffinī nec dnoiaſ n̄i ab actu p̄ori: q̄uis etiā alij act̄ ab ea consequatur. H̄aſtū ē aut ex his q̄ s̄ ò passionibus dīctā sūt. q̄ amor ē p̄ma affectio appetitie potentie ex qua sequit̄ et desideriū et gaudiū. et ī h̄itus virtutis idē est q̄ inclinat ad dili gēdū et òdiderādū bonū dilectū et ad gaudē dum de eo. s̄ q̄a dilectio ī bos act̄ ē p̄orē: idē ē q̄ virtus n̄ òdnoiat̄ a gaudio nec a òdiderio: s̄ a. dilectiōe et òr̄ caritas. sic ḡ gaudiū n̄ ē aliqua virt̄ a caritate distincta s̄ ē qdā caritatis actus siue effect̄. et ppter h̄. ònuerat̄ iter fruct̄: vt p̄ Gal. 5°. Ad pm̄ ḡ dicendū q̄ tristitia q̄ ē vitū causat̄ ex in ordiato amore sui: qdō n̄ ē aliqd spāle vitū s̄ qdā gnālis radix vitioꝝ: vt s̄ dictum ē. et ī oportuit tristicias quas dā p̄ticulares ponere spālia vitia: q̄a n̄ òriuā ab aliq spāli vitio: s̄ a gnāli. s̄ amor òr̄ p̄oī spālis virt̄ q̄ ē caritas ad quā r̄ducit̄ gaudiū: vt dictū ē sic pp̄us act̄ eī. Ad secūdū dō q̄ spes òseḡ ex amore: sic et gaudiū. sed spes addit̄ ex pte obi quādā spāle rōnē. s̄ arduū et pos sibile adipisci. et ī ponitur spālis virtus. s̄ gaudiū ex pte obi nullā spālem rōnē addit̄

supra amorem q̄ possit cauſare speciales virtutē. Ad tertiuꝝ dō q̄ int̄atū daf̄ p̄ce p̄tū legis ò gaudio inquātū est actus caritatis: l̄z non sit primus actus eius.

### Einde consi

derādū ē de pace. Et cir ca b̄ q̄rū q̄tior. p̄ vtrū pax sit idē q̄ cordia. 2° vtrū oīa appetat̄ pacē. 3° vtrū pax sit effectus caritatis. 4° vtrū pax sit virtus.

### Ad primuꝝ sic proce

ditur. Vides q̄ pax sit idē qdō concordia. Dī cit. n. Aug. 19°. ò ciui. dei. Pax hoīum ē ordinata concordia. s̄ non logē nisi de pace hoīu. ḡ pax ē idē qdō cordia. P̄. Concordia ē qdā vnu volūtū. s̄ rō pacis ī tali vnuē òsist̄. Dīc. n. Dyo. xi° ca° ò diui. no. q̄ pax ē oīu vniū et cōfessus opatiua. ḡ pax ē idē q̄ cōcordia. P̄. Quoꝝ ē idē eppositū et ipa sūt idē. s̄ idē opponis̄ cordie et paci s. dissensio. vñ dī. i. ad Cor. i. 4°. Noniē dissēſionis de° s̄ pacis. ḡ pax ē idē qdō cordia. P̄. S̄ q̄ ē q̄ cordia p̄t eē aliq̄rū ipiorū in malo. s̄ n̄ ē pax ipys: vt dī Ysa. 59°. ḡ pax n̄ ē idē qdō cōcordia. R̄. dicendum q̄ pax inclinat̄ cōcordiā et aliqd addit̄. vñ vbi cūq̄ ē pax ibi ē cordia: n̄ tamē vbi cūq̄ ē cōcor dia ibi ē pax: si nomē pacis p̄pē sumat̄. cōcordia. n. p̄pē sumpt̄ ē ad alteꝝ iq̄tū. s̄ diuersoſorū cordiū volūtates s̄l ī vnu cōfensiū que niū. Cōtigit etiā vnuis hoīis cor tendere ī diuersa. et hoc dupliciter. vno qdē mō fm diuersas potētias appetitivias. sic appetit̄ sensitiū plerūq̄ tēdit ī h̄riū rōnalis appeti tis: fm illō Gal. 5°. Caro cōcupiscit aduerſ̄ sp̄m. Alio mō inquātū vna et eadē vis appetitiva ī diuersa appetibilis tēdit q̄ s̄l cōseg n̄ p̄t. vñ necesse ē eē repugnatiā motuū appetitus. vnuo at̄ h̄oꝝ motuū ē qdē ò ratione pacis. n. n. hō h̄z pacatu cor qd̄diū n̄ habeat id qd̄ vult. t̄ si habeat aliqd qd̄ vult: tamen adhuc restat ei aliqd volēdū: qd̄ s̄l h̄re non p̄t. h̄ aut vnu n̄ ē de rōne cordie. vnde cōcordia īportat vnu appetitū diuersoru appetentiuꝝ. pax aut supra banc vnuionem īportat etiā appetitū vnu appetit̄ vnuōez. Ad primuꝝ dīcēdū q̄ Aug. logē ibi de pace q̄ ē vnu hoīis ad aliu. t̄ h̄ac pacē dīc eē

cōcordiā:nō quālibz s̄ ordinataz ex eo.s. q  
vnus bō cōcordat cū alio fm illō qd̄ vīriq  
cōuenit.s.i.n.bō cōordet cū alio nō spōtāea  
uollūtate:s̄ quasi coactus tiore alicuius ma  
li sibi īminētis.tal' cōcordia n̄ ē vera pax:ga  
nō fuit ordo vīriusq; cōcordati s̄ pturbat  
ab aliq; tiore iferēte.z prop̄t b̄ premittit q  
pax ē trāgllitas ordis qd̄ gdē trāgllitas cōfi  
stī i b̄ q mot̄ oēs appetitiū in vno hoie cō  
gescūt. Ad secūdū dicēdū qd̄ si bō simul  
cū alio hoie i idē cōsētiat:nō tamē cōsensu  
el' ē oīo sibi vñit' nīsi etiā sibi iūicem oēs  
motus appetitiū eius sit cōsētiētes. Ad  
tertiū dicēdū qd̄ paci opponis duplex dissē  
sio.s. dissētio hois ad scip̄sū.z dissētio hois  
ad alterum.concordie autem opponis hec  
sol. secunda dissētio.

### **Ad secundum sic pro**

cedet. Videf q nō oia appetat pacē. Pax n. fm Dyo. ē vnitua cōsēsus. s; i bis q ḥgnitione caret n̄ pōt vnrī cōsēsus. ḡ huiusmōi pacē appetere nō pnt. ¶ Appetitus non ferē sūl ad ḥria. sed multi sūt appetētes bella & dissētiones. ḡ nō oēs appetit pacē. ¶ Solū bonū ē appetibile. s; qdā par videtur eē mala. aliogn dñs non diceret Math. x. "Nō veni mittere pacē. ḡ nō oia pacem appetit." ¶ Illnd qd̄ oia appetit videf ee sū mū bonū qd̄ ē vltim⁹ finis s; pax n̄ ē huins modi. ga etiā i statu vie hētut: alioqñ frustra dñs mādaret Mar. 9°. Pacē habete iē vos. ḡ nō oia pacē appetit. ¶ S; qd̄ ē quod Aug⁹ dic i⁹. d̄ ciui. di qd̄ oia pacē appetunt & idē etiā dic Dyo⁹. 9° ca. d̄ ciui. no. ¶ R° dō q ex B̄ ipo q bō aligd appetit: dñs est ipsū appetē ei⁹ qd̄ appetit affsecutionēz: & q dñs remotionē eoz q dsecutionē impēdīre pnt pōt āt ipēdiri affsecutio bōi d̄ siderati p̄ ḥriū appetitu: vel suūp̄. vel alter⁹. & vtric̄ tollit p̄ pacē sīc s̄ dictū ē. & iō necesse est q oē appetēs appetat pacē i⁹qstū. s. oē appetēs appetit trāggle & sine ipēdimēto p̄cēre ad id qd̄ appetit: i q d̄sistit rō pacis: quaz Aug⁹ diffinie trangllitatē ordīs. ¶ Ad p̄inū ḡ dō q̄ pax sp̄ortat vniōnē: nō solum appetitus itēlectual' seu rōnalis aut aialis ad q̄s pōt p̄tinere d̄sēsus: s; etiā appetit nālis. & ideo Dyo⁹ dic q̄ pax ē opatia & d̄sēsus & cōnālitas: vt i cōsēsu sp̄oref vno appetitū ex cognitiōe p̄cedētiū. p̄ cōnālitatē aut̄ impo-

tatur enio appetitum nāliū. **A**d secūdū dō q̄ illi etiā q̄ bella grūt & dissēsione: nō dñderāt nisi pacē quaz se bñre n̄ estimat. **V**e n. dīctū ē: nō est pax si ḡ cū alio concordet s̄ id quod ip̄e magis vellet. & iō hoīes grūt hāc cōcordiā rumpere bellādo tāq̄ dñsecut̄ pacis bñtem: vt ad pacē pueniāt̄ ī qua nibil eoz volūtati repugnet. & pp̄e hoc oēs bellā te grūp̄ bella ad pacē aliquā peruenire p̄ fectionē q̄ p̄s bñrent. **A**d tertū dō q̄ ga pax dñsist ī getatiōe & vniōe appetitus. siē aut̄ appetitus pōt̄ esse simpliciter boni v̄lbo ni appetētis. ita etiā & pax pōt̄ eē & vera & apparēs. vera qđē pax non pōt̄ eē nisi circa appetitu veri bōi: ga oē malū & si fīm aligd appearat bonū. vnde ex aliq̄ pte appetitu ge tet. b̄z tñ multos dñsec̄ & q̄bus appetit̄ re manet inquietus & perturbatus. vñ pax vera nō pōt̄ eē nisi ī bōis & bonox. pax aut̄ ī mālorū eē: pax apparēs & nō vera. vñ vñ **Sap.** 14°. In magnō viuet̄ c̄ s̄ iſcie bellō tot & taz magna mala pacē appellat̄. **A**d q̄rtū dō q̄ cū vera pax nō sit nisi ī bono. siē duplicit̄ bēt̄ verū bonū. s̄ pfecte & ipffecte. ita est ouplex pax vera. qđā pfecta q̄ dñsist ī perfecta fructiōe sumi bōi p̄ quam oēs appetitus vniū ūt̄ getati ī uno. & h̄ e yltim⁹ finis creature rōnalis: fīm illō p̄. **Q**ui posuit fīes tuos pa- cem. **A**lia ē pax ipffecta q̄ bēt̄ ī h̄ mundo: ga & si pñcipal̄ ale motus gescat in deo. sūt tamen aliqua repugnantia et intus & extra que perturbant hanc pacem.

## **Ad tertium sic proce**

dif. Vide pax nō sit effectus caritatis. Caritas nō habetur sine gratia Christi facie te. s. pax a gloriosa habetur quod non habet gratiam gratum facie te: sicut et genitiles aliqui habent pacem. quod pax non est effectus caritatis. **P.** Illud non est effectus caritatis cuius Christus cum caritate est potest dissensio quod Christus paci potest esse cum caritate. vi dem. n. qd etiam sacri doctores ut Ieronimus et Augustinus in aliis opiniis suis dissenserunt. Paulus enim et Barnabas dissenserunt legum Acti. 15. qd videlicet quod pax non sit effectus caritatis. **P.** Illud non est effectus diversorum. s. pax est effectus iusticie secundum illud Isa. 32. Opus iusticie est pax. quod non est effectus caritatis. **V**ix est quod dicitur ipsius. Pax multa diligenteribus legi tuam. **P.** Unde quod duplex ynius est de ratione pacis si ut dictum est. gratia tua est secundum ordinatio-

**p**riorū appetitiū iū vñū. alia vō ē fīm vñio  
ne appetit<sup>9</sup>. ppxij cū appetitu alti<sup>9</sup>. t vtrāqz  
yunionem efficit caritas. pma qdē vñionez  
scdm q deus diligēt ex toto corde: vt s.oia  
referamus i ipm. t sic oēs appetitus nři refe-  
ritur in vñū. aliā vō. put diligim<sup>9</sup>. p̄muz  
sic nosiplos. ex q cōtigit q bō vult implere  
volūtate p̄mū sicur et suipſi<sup>9</sup>. t prop̄ h  
iū amicabiliū vñū pōitū idēptitas electiois  
vt p̄z i 9° ethicor. t **Tullius** dic i li<sup>9</sup> d'amici-  
tia. q amicor idē ē velle t nolle. **A**d p̄mū  
g dicēdu q a grā ḡtū faciēte nullus deficit  
nisi prop̄ pecatū: ex quo xtingit q homo  
sit auersus a sie debito: i aliquo indebito si  
nē cōstituens. et fīm hoc appetit<sup>9</sup> ei<sup>9</sup> nō in  
beret p̄ncipaliē vero fīali bono. s̄ apparenti  
et pp̄t h̄ sie grā ḡtū faciēte nō pōt eē vā pax.  
s̄ solū appāres. **A**d secūdu dicēdu q sic  
phus dic i 9° ethicor: ad amicitiā nō p̄tin  
cōcordia i opinionib<sup>9</sup>. s̄. cōcordia i bōis cō  
ferētibus ad vitā t p̄cipue i magnis: qa dis  
sentire i alibus p̄uis quasi nō videt eē oī  
sens<sup>9</sup>. t pp̄t h̄ nihil prohibet aliq̄s caritatez  
b̄ites i opiniōibus dissentire: nec h̄ repugt  
paci: qa opiniōes p̄tinēt ad itellectū q prece  
dit appetitū g p̄ pacē vñl. filii etiam exīte  
cordia i p̄ncipaliē bōis dissēsio i alibus  
p̄uis non ē caritatē. pcedit. n. talis dissē  
sio ex diversitate opinonū: dū vñ<sup>9</sup> estimat  
h̄ qdē dissēsio p̄tinere ad illud bonū i quo  
cōueniūt. et ali<sup>9</sup> estiat non p̄tinere. et fīm h̄  
tal dissēsio d̄ mūnis t d̄ opinonib<sup>9</sup> repugt  
qdē paci p̄fecte i q plēa veritas agnosce. t  
ois appetit<sup>9</sup> zplebit. nō t̄ repugt paci imp  
fecte q̄l h̄abēt i via. **A**d tertiu dicendum  
q pax ē opus iusticie idēcte iqtū. s. remo  
uet phibēs. s̄ ē op̄ caritatis directe: qa fīm  
propriā rōnē caritatis pacē causat. ē autem  
amor vñvñita: vt **Dyo** dic 4° ca<sup>9</sup> de diui.  
no. pax atē vñio appetitiū i clinationū.

**A**d quartum sic pro  
cedit. Vide q̄ pax sit virt<sup>9</sup>. Precepta. n. n̄  
dans nisi d̄ actib<sup>9</sup> virtutū. s̄ dāt p̄cepta de  
habēdo pacē: vt p̄z **Mar.** 9°. Pacē habete i  
ter vos. ḡ pax ē virt<sup>9</sup>. **P.** Nō meremur ni  
si i actib<sup>9</sup> vñtū. s̄ face pacē ē mēitoriu; fīm  
illō **Math.** 5°. Beati pacifici qm̄ filii di vo  
cabūt. ḡ pax ē vt<sup>9</sup>. **P.** Vltia vñtib<sup>9</sup> oppo  
nūt. s̄ dissēsioes q̄ opponiūt paci nuerāt i  
vitia: vt p̄z **Gal.** 5°. ḡ pax ē vt<sup>9</sup>. **S** 3. Vir-

tus nō ē finis vñtim<sup>9</sup>: s̄ via i ipsuz. s̄ pax ē q  
dāmō finis vñtim<sup>9</sup>: vt **Aug** dic 9° d̄ ciui. dī  
ḡ pax n̄ ēt<sup>9</sup>. **P.** dicēdu q̄ sic s̄ dictu; ē  
cu oēs act<sup>9</sup> se iūicē sequūt fīm eādē rōnē  
ab agēte pcedētes: oēs huiusmodi act<sup>9</sup> ab  
vna vñture pcedūt. ne chnt siguli singula vñ  
tes a qb<sup>9</sup> pcedāt: vt p̄z i rebus corporalib<sup>9</sup>:  
qa. n. ignis calefaciendo liq̄fascit t rarefacit  
nō ē in igne alia vñtus liq̄factiu: t alia rare  
factiu. s̄ oēs act<sup>9</sup> bos opāt ignis p̄ vnam  
suā vñture calefactiuā. cu ḡ pax causest ex ca  
ritate fīm ipsā rōnē dilectiois dei t p̄mū:  
vt ostēsū ē: nō ē alia vñt<sup>9</sup> cuius pax sit actus  
pp̄iūs nisi caritas: sic t d̄ gaudiō dictū est  
**A**d p̄mū ḡ dicēdu q̄ iō p̄ceptū dāt d̄ pa  
ce habēda: qa ē actus caritatis. t pp̄t h̄ etiā  
ē act<sup>9</sup> meritor<sup>9</sup>. t iō pōis iter btitidines q̄  
sūt act<sup>9</sup> vñtū pfecte: vt s̄ dictū ē. pōis etiā  
iter fruct<sup>9</sup> iqtū ē qdā fiale bonū spūalem  
dulcedinē hñs. Et p̄h p̄z solutio ad secūdu  
**A**d tertiu dicenduz q̄ vni virtuti multa  
vitia opponūt fīm diuersos actus ei<sup>9</sup>. t fīm  
h̄ caritati nō solū opponiūt odiū rōne actus  
dilectionis: sed etiā accidia vel inuidia ra  
tione gaudi: t dissensio ratione pacis.

**E**inde consi  
derandū ē de misericordia.  
Et circa h̄ q̄rūtūr q̄tuor. p̄  
vtrū malū sit cā mē ex pte  
eius cuius miseretur. **2°**  
qrū sit misereri. **3°** vtrū mīa sit virt<sup>9</sup>. **4°**  
vtrū sit maxima virtutum.

**A**d p̄muz sic proce  
ditur. Vide q̄ malū n̄ prope sit motiuū ad  
mīam. **U**t. n. supra oñsū ē: culpa ē magl ma  
lū q̄ pēa. s̄ culpa nō ē prouocatiū ad mis  
ericordiā: s̄ magis ad idignationē. ḡ malum  
n̄ ē mīe prouocatiū. **P.** Ea q̄ sunt crude  
lia seu dura vidēt quēdā excessū mali h̄re.  
s̄ phus dic i 2° rethorice q̄ dux ē aliud a mi  
serabili t expulsiū misatiōis. ḡ malū iqtū  
huiusmodi n̄ ē motiuū ad mīam. **P.** Sig  
maloz n̄ vere sit mala. sed sig maloz magis  
prouocat ad mīam: vt p̄z p̄b̄m i 2° rethori  
ce. ḡ malum n̄ ē prope prouocatiū mīe.  
**S** 3 ē qdā Damas. dic i 2° li<sup>9</sup> q̄ mīa ē spē  
tristicie. s̄ motiuū ad tristiciā ē malū. ḡ mo  
tiū ad mīaz ē malū. **P.** dicēdu q̄ sicut  
**Aug** dic 9° d̄ ciui. dei. mīa est alienē misie